

Întrebarea repetitivă a ajuns să mă obosească, să mă înfurie chiar: „cum să-l schimb pe celălalt?”

Celălalt este, desigur, nu doar un apropiat, ci și un om, dacă nu rău, cel puțin nerezonabil în judecată și acțiuni. Cum anticipezi deja, întrebarea este urmată de afirmația făcută pe un ton lipsit de vlagă: „am făcut tot ce am putut!”

Uneori mă fac că nu aud întrebarea, alteleori – cu răbdare și curiozitate – caut să lămuresc câte suflete apropiate nefericitului sunt, totuși, la înălțimea solicitărilor lui. Și să vezi surpriză (cică!) – nu găsește vreunul.

De ce este atât de pisălog? De ce este atât de leneș? De ce este atât de mincinos? De ce este atât de indiferent? De ce mănâncă la prânz? De ce se culcă la 10? De ce nu mă însoțește în vacanțe? De ce tace? De ce se îmbracă așa? De ce-mi vorbește pe tonul ăsta?

Adevărul este că nu putem ști cu exactitate DE CE ceilalți se comportă așa cum vedem și auzim.

Tot ce putem face este să ne folosim autonomia și să ne alegem comportamentul față de ei. Modul în care ne raportăm la ei ne dezvăluie caracterul. Felul nostru de a fi este oglindit, de cele mai multe ori, prin intermediul interlocutorului. El este doar un actor care ne dă replica în concordanță cu scenariul său. De replicile noastre ar trebui să ne pese. Tu țipi – nu el/ea te-a făcut să țipi. Tu reproșezi sau acuzi. Tu judeci, ameninți, jighești - pentru că furia e în sângele tău, nesiguranța are sălaş în mintea ta, tristețea a pus stăpânire pe ochii tăi, cuvintele urâte sunt formulate de buzele tale și mâinile tale sunt cele care lovesc.

Rudolf Koivu

„S-a făcut astfel ca oamenii buni să-i învețe pe cei răi,

Iar oamenii răi să fie materialul bunilor instructori.

Cei ce nu-și prețuiesc instructorii,

Precum și cei ce nu-și prețuiesc materialul,

Deși iuți în îndemnare, sunt cu adevărat în mare confuzie.

Fii bun cu cel bun;

Fii bun cu cel rău:

Astfel, binele triumfă.”

Filosofia Taoistă

Pentru a fi bine lângă cineva, oamenii trebuie să își răspundă pozitiv la două întrebări: „Sunt în siguranță lângă această persoană?” și „Această persoană poate să-mi ofere ceva valoros pentru suflet și minte?” Oamenii nu se întreabă dacă au ei ceva de oferit. Indiferent de comportamentul lor, oricât de abuziv, ceilalți vor să știe că lângă noi sunt protejați și importanți.

Oprește-te din a pune întrebarea obsedantă DE CE ...? în legătură cu ceilalți și exersează oferirea de securitate și valorizare. Am scris exersează pentru că bunătatea, descoperirea a ce e frumos în fiecare ființă și raportarea cu calmitate, blândețe și respect la ceilalți, necesită antrenament.

Monica Lăcrămioara Bărbulescu
Coach & Trainer

monicalacramioarabarbulescu@yahoo.com

